

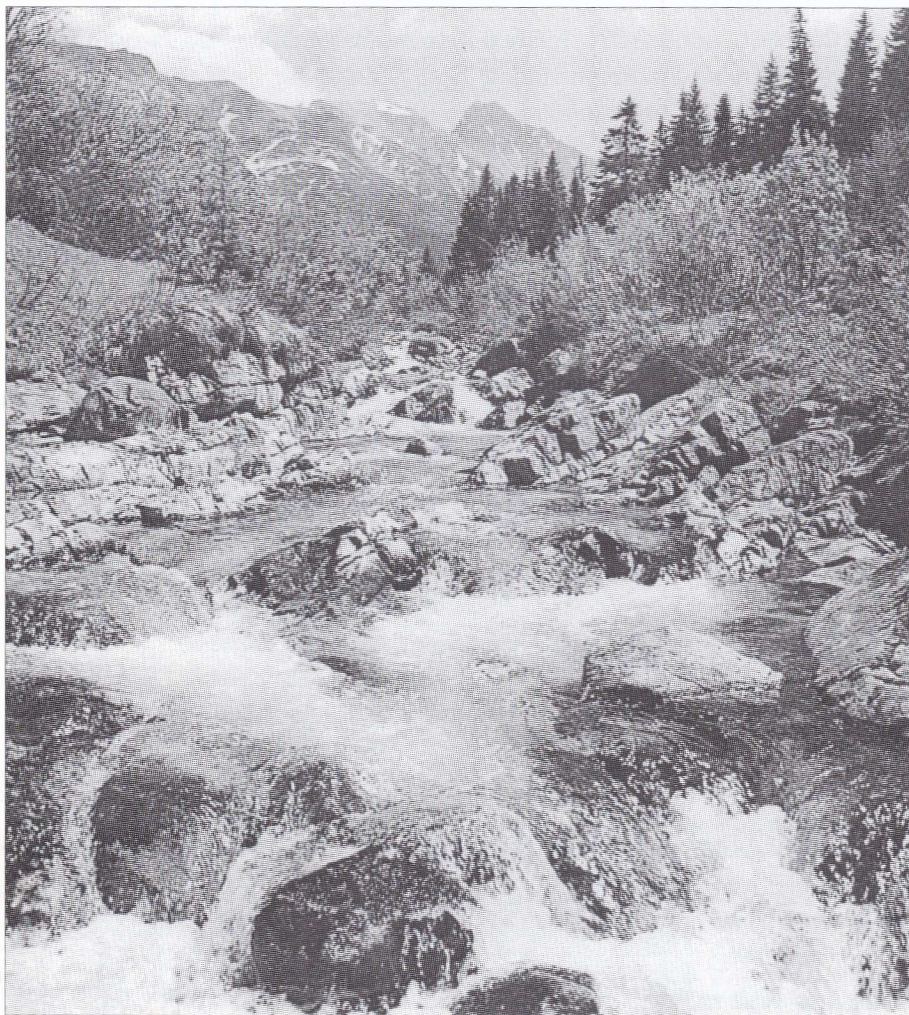
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 1999

*K prameňom TVOJEJ LÁSKY
prived' nás...*

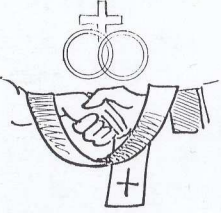
FARSKÁ KRONIKA OD 10. 11. 1998 DO 9. 12. 1998**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:**

Adrián Chrenko
 Tomáš Chrenko
 Martin Mečiar
 Tomáš Kubala
 Dušan Matiaško
 Iveta Dežerická
 Patrik Benko
 Karína Balagová
 Martin Kuchárik
 Kamila Bíleková
 Adriana Minichová
 Anna-Mária Spodná
 Richard-Michal Husár

Soňa Dzurendová
 Christián Daniš
 Fabián Fantura
 Terézia Vozárová
 Róbert Šturcel
 Mário Kobzák
 Veronika Poláková
 Adam Chovanec
 Veronika Hianiková
 Kristína Kňazeová
 Matúš Hudec
 Jarmila Illešová

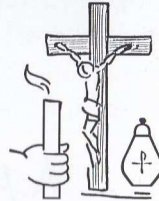
Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Jozef Kubala a Edita Marišinová
 Ing. Igor Pivoluska a Beáta Kopálová
 Marek Petic a Daniela Bystráková
 Ivan Stankovský a Katarína Dušalová
 Štefan Bolgár a Žaneta Krajčíková
 Jozef Hrdý a Mariana Drozdová
 Ján Pekár a Ing. Elena Kašková
 Rastislav Beseda a Ivana Kulichová
 Richard Štrohner a Stanislava Švorcová
 František Pista a Eva Rybanská

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Matilda Kukulová 83 r.
 Matúš Petráš 93 r.
 Jozef Gróf 89 r.
 Irena Jurčovičová 77 r.
 Jozefína Bakytová 72 r.
 Ján Jagerský 59 r.
 Jozef Rozenberg 81 r.
 Alžbeta Šandorová 77 r.
 Margita Čertíková 64 r.
 Eva Kollárová 58 r.

Zdenka Kopáľková 52 r.
 Lukaš Bišof 79 r.
 Terézia Böhmová 72 r.
 Július Krauter 89 r.
 Valéria Krauterová 87 r.
 Stanislav Uhrovčík 60 r.
 Anna Mečárová 65 r.
 Ing. Ján Ondrúšek 64 r.
 Michal Krištof 74 r.
 Anna Jurčová 73 r.

*Odpočinite večné daj
 dušiam, Pane ...*

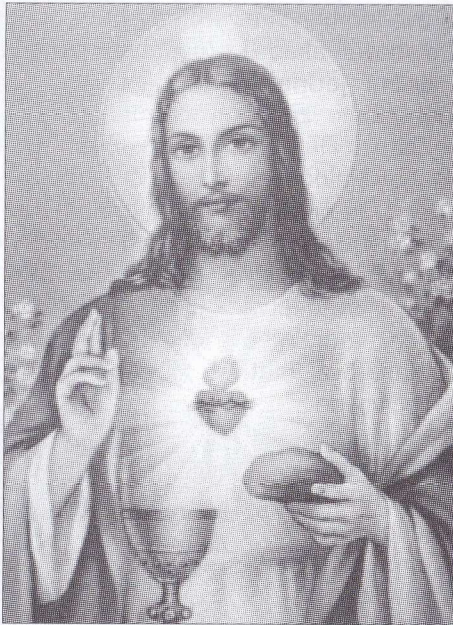

OTVORME SVOJE SRDCIA PRE BOHA

Vstupujeme do predposledného roku prípravy na Jubilejný rok 2000, ktorý je venovaný láske Nebeského Otca. Láske, ktorá nás stvorila a ku spoločenstvu ktorej nás opäť dobrotivý Otec povoláva. Najväčší dar, ktorý nebo dalo zemi, je VTELENÉ SLOVO - Ježiš Kristus. Stále žijeme v očakávaní Jeho príchodu na svet.

Skutočne si obnovme svoju vieru v Pána Ježiša. Nasmerujme sa na Boha a dajme ho na prvé miesto vo svojom živote. To, čo naozaj vlastnime a čo nás môže pretvárať, je SVETLO ukryté v našich srdciach. Skúsme si ich viac rozšíriť, le-

bo Boh nám chce do nich zaslať svoju nežnosť. Dôverujme Bohu a milujme ho. Spoznajme Otca cez Jeho Syna, na ktorom budujme svoju vieru, že Ježiš Kristus je Pán. PÁN MÔJHO ŽIVOTA.

Prajem vám v tomto novoročnom čase, aby ste našli lásku, radosť a šťastie, s ktorými budete žiť každý deň. To všetko nech je umocnené Láskou Božského Srdca, požehnaním a pokojom. Nech vás to naplní, obnoví a posilní.

V mene celej redakcie Bartolomej šéfredaktorka

Katarína Thomayová

**„Ty si moje útočisko a pevnosť moja,
v tebe mám dôveru, Bože môj.“ /Žalm 91/**

„Nikdy nemožno ospravedlniť úmyselné pozbavenie života nevinnnej ľudskej bytosti a žiadna autorita nemôže potrat legitímne nanútiť, ani dovoliť.“ /Ján Pavol II./

VŠETCI SME DEŤMI JEDNÉHO OTCA

Na sviatok Betlehenských neviniatok **28. 12. 1998** svetlo zimného dňa nescelo prenikalo do kostola sv. Bartolomeja, kde sa konalo 3. celodiecézne stretnutie ľudí dobrej dôle, ktorí chceli spoločne vyjadriť nesúhlas s legálnym vraždením nenarodených detí na Slovensku. V preplesnom kostole sme po úvodnom vystúpení Bartolomejčiat sledovali akadémiu „**Všetci sme deťmi jedného Otca**“ detského speváckeho zboru Holúbky z Kríža zo Žiaru n/Hronom pod vedením pani Magdy Poloňovej, matky piatich detí. Precítené prednesy moderátorov pani Dáši Benčovej a Mudr. Štefana Palucha, nádherný spev „Holúbkov“ a živé svedectvá manželov Benčatových, rodičov 6 detí, pani Ing. Danky Masárovej, matky štyroch detí, svedectvo od Mudr. Emílie Medlíkovej a ďalších, ktorých na svedectvo pripravila pani Ing. Edita Pogorielová a pani Helena Šimkovičová, dotvárali atmosféru lásky a vďaky Bohu za vzácny dar života. Vyvrcholením bola koncelebrovaná svätá omša otcom biskupom Mons. Rudolfom Balážom a kňazov banskobystrickej a nitrianskej die-

cézy. „V každom nenarodenom dieťati, ktoré nemohlo prísť na tento svet, musíme vidieť samotného Krista. Nestaňme sa novými Herodesmi. Uvedomujme si svoj život nie v tom, ako nám bude ťažko žiť s dieťaťom, ale ako obstojíme pred Bohom, keď sa ľudskej bytosti chceme zbaviť. Vtedy nám nepomôžu ani tituly, ani ospravedlňovania. Musíme sa postaviť na obranu nenarodeného života,“ otvorene znelo do sŕdc všetkým. Mons. Rudolf Baláž potom konsekroval nový obetný oltár z carrarského mramoru.

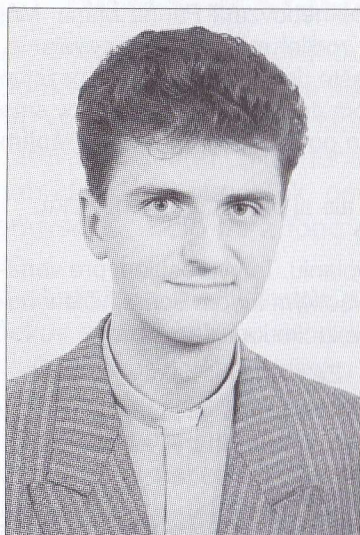
Nakoniec ešte poďakovanie dp. dekana Jána Bednára pre všetkých, ktorí modlitbami a obetami vytvorili celé radostné stretnutie.

Kristína Žiaková, Branislav Bullo

Dnes na slovičko s pátrom Jánom HRÍBOM, Sch.P., piaristom, rodákom z Martina

„MOJÍM POVOLANÍM JE LÁSKA“ /sv. TEREZKA/

Zaneprázdnený, ale vždy usmiaty páter Ján po pri svojej duchovnej službe si predsa našiel čas zodpovedať na pár otázok, ktoré zaujímali našich čitateľov. Istý čas už pôsobil v našom mesiaci a po vysviacke od 1. septembra roku 1998 „brázdí“ ako páter chodbami piaristického kláštora i školy.

1. Páter Ján, máte nejaký zvláštny plán pre prácu s mládežou?

Môj plán mi pripravil „najvyšší“ spolu s predstaveným. Vnímam to tak, že som bol poslaný do Prievidze samotným Bohom. Venujem sa predovšetkým malým deťom, vyučujem náboženstvo na prvom stupni Piaristickej ZŠ Františka Hanáka. Veľa času im venujem pri rôznych akciách ako nedávno napr. adventné stretnutia a iné. V škole je kaplnka, kde s P. Vojtechom a deťmi máme ustavičnú modlitbu s Pánom Ježišom v Eucharistii a pri modlitbách sa striedame. Teším sa zo služby miništrantov, hlavne prvého stupňa, ale aj z ostatných. Vedím miništrantský krúžok pre 1.-4. roč., stretávame sa raz týždenne. Ako po iné roky i tento rok 1999 plánujeme týždenný zraz miništrantov v Dolnom Dubovom pri Trnave.

2. Mladí chcú poradiť, čo s tým, keď zacítia Božie volanie a nevedia sa rozhodnúť pre cestu vstupu do rehole. Tiež mnohým bránia rodičia ... Ako im odpoviete?

Nech si mladí dobre zväžia, kým vstúpia do rehoľného života, aby to nebolo rýchle rozhodnutie. Je veľmi dôležité rozpoznať Pánovu vôľu, Jeho volanie v našom srdci. V človeku to dozrieva ako pšenica. Z malého zrnka vyrastá klas. Ak je to skutočne Božie volanie, nezabrání mladým vstúpiť do rehoľného života nikto! Ani rodičia. Netreba sa báť! Mládež sa môže s dôverou obrátiť na nás, či už v spovednici alebo inde, pretože my už máme svoje osobné skúsenosti, ako sme sa dostali k rehoľnému povolaniu, nielen ku kňazstvu.

3. Panna Mária je Matkou kňazov i rehoľníkov. Páter Ján, môžete nám priblížiť váš vzťah k Presvätej Matke?

Za všetko hovorí moje rehoľné meno. Každý z nás má svojho patróna a rehoľné meno, ktoré si sám vybral. Mojou patrónkou je Nanebovzatá Panna Mária. Môj vzťah k Nej je veľký od začiatku, ako sa vo mne „rodilo“ moje rehoľné povolanie. Mária išla so mnou vždy a všade. Chcel by som ešte dodať, že existuje množstvo zamestnaní a každý má v sebe povolanie, v ktorom pracuje. Je dôležité, aby sme mali v srdci to hlavné: povolanie Božej lásky, ako povedala sv. Terezka: „**Mojím povolaním je láska.**“

Želám si, aby to bolo mottom nielen pre mládež, ale aj pre ľudí rôzneho veku.

4. Aká je vaša príprava na Jubilejný rok 2000?

Prehlbovať svoju vieru a zostať verný svojmu povolaniu. To vyprosujem pre veriacich i pre čitateľov časopisu Bartolomej. Prajem všetkým ľuďom dobrej vôle v novom roku 1999 veľa Božej lásky, aby sa stala povolaním každého z nás.

Za rozhovor ďakuje *A. Gálová*

Buďte vnútorne presvedčení, že všetky milosti, ktoré si prosíte od Panny Márie, dostanete, ak si nežiadate veci, ktoré by vám mohli byť na škodu.

/MB 3,15/

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

Sú okamihy vzácných a neopakovateľných stretnutí, na ktoré nemožno zabudnúť, pretože sú Božie a votkané do modlitby. Aj tvoja dľaň, tvoje slová, múdrosť, rada. Za týmito slovami sa skrývajú mená našich redakčných kolegov zo Spoločenstva mladých katolíkov aktívnych v médiách Slovenska i tých, s ktorými spolupracujeme, preberáme od nich skúsenosti a odborne nás vedú: pán biskup B. Bober, p. Anka Kolková z ÚCIP-u a Rasto Hamráček, predseda Spoločenstva mladých katolíkov, tiež spolupracovníci, prispievatelia a priaznivci. Tento pozdrav patrí aj tebe, náš drahý čitateľ Bartolomeja, brat, sestra v Kristu, bývalí redakční kolegovia ďaleko za hranicami, naši priatelia z iných redakcií Slovenska, všetci, ktorí vytvárate našu redakčnú rodinu, počnúc myšlienkou a končiac tlačou časopisu až po posledné ohnivko v reťazi i zrno spoločného ruženca. Tvoríme veľkú rodinu nášho Nebeského Otca, za čo mu patrí vďaka.

Na prahu nového roka 1999 vám prajeme neutíchajúci duchovný elán z práce v Božej vinici, dobré nápady, plno radosti, vytrvalosti a pokoja.

Šéfredaktorka *Katarína Thomajová*

Ďakujeme za pozdravy, ktoré sme dostali do redakcie k Vianociam i Novému roku. Osobitný pozdrav s podakovaním, ktorý sme osobne prevzali, prišiel od misionára brata Janka Gromadu z Paraguaya pre členov Misijného hnutia v Prievidzi za ich hmotnú a duchovnú pomoc.

Redakcia

O VIANOCIACH PO VIANOCIACH, ALEBO ČO MÔŽE SPÔSOBIŤ VRÚCNA MODLITBA

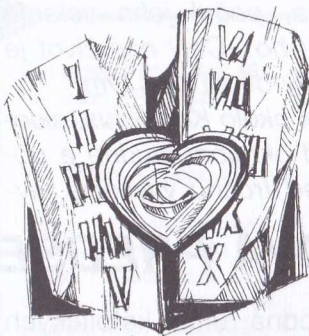
Je skoré ráno Štedrého dňa. Doma vo váze sa vyníma iba jediná smreková vetvička, ktorú mi daroval môj brat. „No, tento rok nebudem mať stromček, ceny sú privysoké.“ Bolo mi z toho smutno.

V oknách už žiarili svetlá stromčekov a ja som sa cestou do kostola ešte cez tiché sídlisko vrúčne modlila: „Pane, vieš, že som toho od života prijala veľa, i bolestného, ty najlepšie poznáš, po čom v dnešný deň túžim.“

Na Štedrý večer mi už rozvonieval živitou v byte ten najvzácnejší stromček môjho života. Komu zaň poďakovať? Priateľkám, ktoré zareagovali a obdarovali ma nakoniec až dvoma /jedným živým, druhým umelým/ a pomohli mi ich odniesť domov? Ochoťnému vodičovi mestskej dopravy, ktorý mi s úsmevom otvoril dvere pre tie stromčeky a poprial radostné Vianoce? Alebo tým, ktorí dotvori-

li tú neopísateľnú atmosféru a obdarili ma zákuskami, svojim deťom a vnúčatám, známym za pohľadnice s práním Božieho pokoja? Rovnako ma potešili modlitby srdcu blízkych ľudí, či osobná návšteva vzácneho človeka. Ako balzam pôsobili slová drahého priateľa v telefóne, keď nás delí dialka. Boli to úžasné chvíle Štedrého dňa, plné lásky neba.

Jedno už viem: ak sa budeme pokorne s dôverou v modlitbách obracať k Nebeskému Otcovi - Troj jedinému Bohu, vypočuje nás a nikdy nebudeme osamotení.

A + K

Istý páter z menšieho mesta sa spýtal postaršej ženy, obetavo slúžiacej Bohu: „Prečo tak horlivo pracujete a neodpočívate, viacerí sa tomu čudujú?“

„Veľmi milujem Pána, vždy to tak nebolo... Cez moje utrpenie mi Boh odáva duchovnú silu. Preňho tak slúžim, pre Jeho lásku a Milosrdenstvo,“ odpovedala žena.

A. M.

LÁSKA

Láska nemá význam, ak sa o ňu nepodelíme. Lásku treba vložiť do skutkov. Treba milovať bez toho, aby sme za to niečo očakávali, treba urobiť niečo pre lásku samu, nie preto, čo by sme azda mohli dostať. Ak niečo za to očakávame, to už nie je láska, lebo skutočná láska miluje bez podmienok a bez očakávaní.

Matka Tereza

ČO JE KREŠŤANSKÉ?

Jeden muž padol do hlbokkej studne a volal o pomoc. Išiel okolo Buddha, počul jeho volanie a utešoval ho: „Celý náš život je utrpenie. Vyrovnaj sa s tým!“

Potom šiel okolo Konfucius, sklonil sa nad okrajom studne a povedal: „Keď trochu vyskočíš, vy-

tiahnem ťa.“ Muž sa o to pokúšal, ale bol príliš slabý, a tak zapadol ešte hlbšie.

Taktiež Ježiš išiel okolo. Vyzliekol si plášť, zostúpil do studne, bez slova vzal chudáka na ramená a vyniesol ho na svetlo.

/Ústne podanie/

NOVÁ PREDSEDNÍČKA UCIP-u

Medzinárodná únia katolíckych žurnalistov - UCIP, zvolila za svojho predsedníčku, po prvý krát od svojho založenia v roku 1927, ženu. Theresa Ee-Chooi je čínskej národnosti a žije v Malajzii. Bola zvolená počas XVIII. Svetového

kongresu UCIP, ktorý sa konal v dňoch 15.-18. septembra v Paríži. Nahradila tak svojho predchodcu Güntera Meesa z Nemecka, ktorému sa ukončil mandát na predsedu UCIP-u.

Famille Chretiénne č. 1082

PREDĽŽENIE DEKRÉTOV

Na základe žiadosti RKFÚ v Prievidzi č. 440/98, podľa dikcie kánona 910 paragrafu 2 a kánona 230, paragrafu 3, pod č. 1577/98 otec biskup Mons. Rudolf Baláž - RKBÚ v B.B. predlžuje **dekréty pre mimoriadnych rozdávatelov** svätého prijímania do 31.12.1999.

Jedná sa o nasledovných farníkov:

S. M. Františka - Ružena Krupová, FDC, Ing. Jozef Kobela, Ing. František Stanček, Jozef Bezák, Marián Šimkovič, Ján Murín, Stanislav Šimkovič, Milan Petráš, S. Mgr. M. Daniela - Marta Bezdedová, FDC, Sr. Martina Červienková, FDC, Anton Pažický, Mgr. Augustín Letavay.

Na základe žiadosti RKFÚ v Prievidzi č. 441/98, podľa dikcie kánona 230 pa-

ragrafu 2 CIC, pod č. 1575/98 otec biskup Mons. Rudolf Baláž - RKBÚ v B. B. predlžuje poverenie **služby lektora** do 31.12.1999. Jedná sa o nasledovných farníkov:

Ing. Edita Pogorielová, Ing. Konstantín Pogorielov, Anton Pažický st., Martin Karpiš, Emil Dalmady, Ľudovít Macák, Kristína Žiaková, Ladislav Martiška, Dana Vajdová, Jozefa Mečiarová a poverenie novým lektorom do 31. 12. 1999:

Jozef Bezák, Tibor Nedeljak, Juraj Nedeljak, Eva Zoltániová, S. M. Mgr. Daniela Bezdedová, FDC, Sr. Martina Červienková, FDC, Ján Murín, Milan Petráš, Ing. František Stanček.

Ján Bednár, dekan

ŠTATISTIKA ZA ROK 1998

KRSTY - Spolu: **315** /v r. 1997 - **357** krstov/, z toho chlapcov - **155** dievčat - **160**
Do 7. roku /vrátane/: **240**, Od 8.-14. r. /vrátane/: **68**
Nad 14. rokov: **7**
Rodičia len civilne sobášení: **136**
Žijú ako druh a družka: **16**
Slobodná matka: **5**

SOBÁŠE - Spolu: **94** /v r. 1997 - **113** sobášov/
Katolík s katolíkom: **79**
Katolík s nepokrsteným: **11**
Miešané manželstvá: **4**
Pristúpili obaja k sv. prijímaniu: **56**
Pristúpil len jeden k sv. prijímaniu: **38**
Obaja z Prievidze: **37**

Len jeden v Prievidze: **46**
Ani jeden z Prievidze: **11**
Vdova + slobodný: **1**

POHREBY - Spolu: **178** /v r. 1997 - **200** pohrebov/
z toho mužského pohlavia: **97**
ženského pohlavia: **81**
Do 30. r. /vrátane/: **6**
Od 31. - 60. r. /vrátane/: **40**
Nad 60. rokov veku: **132**
Zaopatrených: **78**
Nezaopatrených: **100**

SVIATOSŤ BIRMOVANIA - Spolu: **253** /v r. 1997- **246** birmovancov/
z toho chlapcov: **95**
dievčat: **158**

MILÉ DETI !

ROZPRÁVKA

Máte radi rozprávky?

Ponúkame vám jednu, ktorá však nie je celkom tak vymyslená a zistíte, že sa naozaj stala.

Čas vianočný bol veľmi krátky, zažiaril v očiach, zacinkal v ušiach, pohladil po srdci, poštekľil v nose a s Troma kráľmi nám zase na celý rok odišiel. Tieto vianočné sviatky boli však čímsi mimoriadne.

Hornonitrianskou dolinou denne kráčal pútnik, zanechával za sebou v snehu veľmi plytké, takmer nebadateľné stopy. Oblečený bol v dlhšom zimníku so zvláštnym vakom na pleciach. Kabát mu bol voľný a na chrbte sa mu tvorili čudné záhyby. Vak bol síce očividne ťažký, ale v tvári nemal žiadne známky únavy. Práve z toho vaku sa šírili tie kovocinkavé zvuky: „cink - cink“. Prezradím vám, kto to bol. Návštevník z neba - anjel Klúčikár. Krídla mu krčili kabát a únavu necítil, lebo v nebi ju nepoznajú. Že ste o ňom ešte nepočuli? Možno ste ho však stretli a ani o tom nevíete. Má veľmi dôležitú úlohu: po celý rok odomyká pripravené srdiečka pre príchod Ježiška. Najšťastnejší je vtedy, keď sa môže k sv. Petrovi vrátiť pre nové, plné vrece. Cez Prievidzu

prechádzal práve v advente. Prešiel ju dôkladne a zažil smutné, no i krásne chvíle. Z viacerých miest počul v nedeľu i po iné dni lahodný detský spev a naučil sa veľa nových piesní.

„V nebi bude veselo, keď sa vrátim!“ pomyslel si Klúčikár.

Ale to je už úloha pre vás. Napíšte najviac piatimi vetami, ako príbeh návštevy anjela Klúčikára v Prievidzi končí. Tí, čo ešte nevedia písať, nech ho nakreslia, ako vyzeral, keď od nás odchádzal. Vaše príbehy a kresby očakávame v redakcii na našej adrese, alebo vo farskom kostole v schránke s nápisom BARTOLOMEJ do 20. 1. 1999. Troch z vás vylosujeme a odmeníme 7. 2. 1999 o 10.30 hod. na detskej sv. omši.

M. Melicherčíková

PIARISTICKÁ ŠKOLA

Piaristická škola pod prázdninovou čiapkou!

NAŠA škola - školička
MÁ ZAMRZNUTÉ líčka,
AJ TENTO zimný rok
ZACHYTLÍ JEJ CENCÚL bok,
NA JEJ teplé dlane
DETI, RUKAVIČKY dajme!

A tak skôr, ako deti poodchádzali z lavíc na prázdniny, vymýšľali rukavičky najrukavičkovejšie. Z ich svietiacich očiek sa slniečka doteraz usmievajú na mnohých.

„Ustavične vzdávajú vdaky za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“ /Ef 5,20/

Ako vianočný darček napísala „Vyznanie pre svoju školu“ Petra Šestáková, študentka Piaristického gymnázia.

Za svoj krátky život som vystriedala tri školy. V prvej som sa naučila základy: čítať a písať. Druhá ma zdokonalila v týchto ľudských prejavoch. A čo mi dala alebo dáva tretia škola, do ktorej teraz chodím?

Keď ma do piaristického gymnázia prijali, ani som nevedela, čo od neho očakávam. Myslím, že prvá myšlienka, ktorá mi prebleskla hlavou, bola presne taká, ako u väčšiny ľudí. Predstavila som si pochmúrnu triedu s obrovským tmavým krížom na stene, starodávne lavice a v nich tichých, pokorných študentov, ktorí sú predurčení stať sa kňazmi alebo rehoľnými sestrami. Bol to postoj človeka, ktorý nikdy nič s cirkevnou školou nemal.

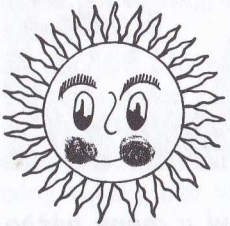
Skoro som však zistila, že to nie je pravda. Aj do cirkevnej školy chodia normálni žiaci, ktorí majú veľa radosti a občas aj bláznivých nápadov. Milo ma prekvapilo, že gymnázium má časopis, ktorého názov výborne ladí s charakterom školy, DOMa. Vo svojej škole sa všetci majú cítiť ako doma. Bola som nadšená, že v škole je rozhlas a televízia. Všetko ma to očarilo. Neskôr som však prišla na to, že je v nej niečo viac ako rádio a televízia. Objavila som niečo oveľa vzácnejšie. Našla som tu nového priateľa - **Ježiša**. Pochopila som, že v tejto škole nie je najkrajšie vybavenie a zariadenie. Najlepšie je to,

že tu je Ježiš. On ma obohatil najviac. Keď som prvýkrát vošla do školskej kaplnky, cítila som sa ako človek, ktorý sa stretol s niečím novým. Keď som bola v kaplnke druhýkrát, už som sa necítila ako na prehliadke v múzeu. Odvtedy chápem kaplnku ako miesto, kde býva On, náš priateľ, poradca, ktorý nikdy nezradí. Preto do kaplnky chodievam veľmi rada. Tu sa stíši svetský hluk a nastane chvíľa na modlitbu pokornej vďaky za našu školu:

„Pane, vďaka ti za ten veľký dar, vďaka za našu školu. Vďaka za profesorov, za všetkých. Vďaka, že tu slnko svieti, aj keď vonku prší. Vďaka ti, že sú tu deti, ktoré chcú duchovne rásť. Vďaka ti, že občas niečo dušu raní, ale stále je tu niekto, kto nás má rád, kto nám dušu uzdraví.“

Dúfam, že Piaristické gymnázium tu bude aj zajtra, aj pozajtra, aj o rok, aj o sto rokov. A verím, že stále bude v žiakoch prebúdzat dobro a krásu, aby z neho vychádzali ľudia so zmyslom pre veci svetské i duchovné.

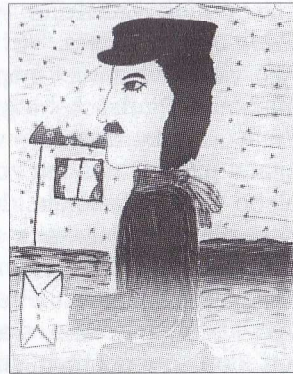
P. Šestáková /tercial

SLNIEČKO

Pod týmto hrejivým názvom a usmiatou kresbičkou deti poznajú pátra Jána Lichtnera, ktorý im svojimi lúčmi neustále posiela snečné darčeky.

Ten posledný vyzýval všetkých na veľkú vianočnú súťaž o najkrajšiu ilustráciu k rozprávke „**O UNAVENOM, ALE ŠĽASTNOM POŠTÁROVI.**“ Vraj tri z nich, samozrejme najúspešnejšie, budú vystavené v Briliantovej galérii Slniečkového kráľovstva.

Bude to niektorá z nich? - J. Hubová, D. Košťaliková, J. Lalahová.

MODLITBA CHORÉHO

*Prosil som Boha o silu, aby som dosiahol úspech.
Učiniť ma slabým, aby som mal pokoru.*

*Prosil som o zdravie, aby som dokázal veľké veci.
Dal mi chorobu, aby som robil lepšie veci.*

*Prosil som o bohatstvo, aby som mohol byť šťastný.
Dal mi chudobu, aby som bol múdry.*

*Prosil som o moc, aby si ma vážili.
Dal mi ubohosť, aby som bol odkázaný na Boha.*

*Prosil som o spoločníka, aby som nebol sám.
Dal mi srdce, aby som miloval všetkých.*

*Prosil som o veci, ktoré by oblažili moje žitie.
Dostal som život, aby som sa radoval zo všetkých vecí.*

*Nedostal som nič z toho, o čo som prosil.
Ale dostal som všetko, po čom som túžil.*

Antonín Holas

Otázka o zmysle utrpenia je pradávna a predsa sa kladie ustavične znovu. Človek smie túto otázku klásť Bohu s celou vášňou srdca a s celou zarazenosťou svojho nespokojného rozumu. Odpoveď, ktorá by uspokojila všetky strany, nejestvuje. Posledné vysvetlenie skúsenosti utrpenia a choroby zostáva v tme. Ale kresťania všetkých čias vo svojom utrpení pozerajú na Krista. Aj jeho život bol skrížený. On vzal na seba kríž, ale on sa neskrížil. On kráčal po ceste s človekom, zdieľal osud človeka. On ide s tými, čo trpia, cez ťažké hodiny života. On je Spasiteľ. Uzdravuje chorých. Človekovi prináša spásu.

Timotej Masár, SJ.

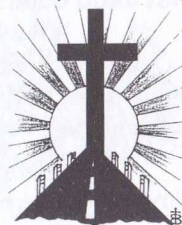
RUBRIKA MLADÝCH:

*Lúče nádeje*LÚČE
NÁDEJE

AHOJ KAMARÁTI A KAMARÁTKY!

Už po druhýkrát sa vám prihovám z časopisu Bartolomej a dúfam, že v ďalšom čísle mi pomôžete aj vy a prispejete nejakým článkom i vy ostatní mladí z Prievidze. Začína sa

nový rok. Posledný v tomto tisícročí. Pre nás je to významná udalosť, veď je to dvetisíc rokov, čo k nám prišiel na svet Boží Syn. Ako sa pripravíme na toto výročie? Máte už dostatočnú dôveru v Pána Boha? Ani ja neviem, či ju mám dostatočne veľkú, ale chcel by som vám rozpovedať príbeh, ktorý sa skutočne stal a dokazuje, že keď dôverujeme Bohu, On nás nikdy nesklame a dá nám to, čo je pre nás najlepšie. A nezabúdajme, že aj horký liek liečí! Tento príbeh som pomenoval:

RADKOVA DÓVERA

Určite mnohí poznáte Radka Cagáňa z Hradišťa. Je to usmievavý chlapec s večne dobrou náladou. Isto ste si všimli, že je trochu iný ako my ostatní. Radko má problémy so svojim pohybom. Kto však čítal aspoň raz jednu z Radkových básní, vie, že jeho myseľ je plná dôvery v Pána Boha a jeho srdce miluje všetkých ľudí vôkol seba. Raz, bolo to začiatkom minulého roka sme sa stretli, Radko a ja. V rozhovore sme sa dohodli, že ma navštívi. Vieme, ako sa zle cestuje, keď máme problémy so zdravím. V jedno jesenné ráno sa Radko ku mne však predsa len vybral. Dopravil sa autobusom do Prievidze a tu nastúpil do iného! Povoził sa po Malej Lehôtky a a Hradci, nakoniec prišiel späť do Prievidze. Opäť sa po-

stavil na autobusovú zastávku a čakal. Zrazu išla okolo neho jedna žena, ktorá cestovala do Veľkej Lehôtky. Spýtal sa jej, či ma náhodou nepozná. Teta mu ochotne pomohla a nasmerovala ho ešte aj presne na ulicu, kde bývam. Radko adresu mal, tak ma už ľahko našiel. Zazvonil pri bráne a prvé, čo povedal, bolo: „Pán Boh ma neopustil, on je dobrý.“ Potom mi rozpovedal, ako ku mne cestoval. Bol tu však ďalší problém. Radkovi o pár minút, odchádzal do Partizánskeho posledný autobus. Chvíľu posedel, rozprával o svojom každodennom živote a už sme sa autom viezli na autobusovú stanicu do Prievidze. Do odchodu autobusu zostávali naozaj len sekundy, ale Radko bol pokojný a stále opakoval: „Pán Boh je dobrý,

on mi pomôže!“ Na stanicu sme prišli práve včas. Autobus prišiel, Radko doň nasadol a už sa spokojný viezol domov. Spokojný, lebo mohol navštíviť kamarátov vo Veľkej Lehôtke.

Možno si niektorí povieť: „Čo je na tom zvláštne?“ Všimnite si ale, že Radko nepochyboval o Pánovej pomoci! Čo na tom, že si pomýlil autobus, že prišiel večer na zastávku autobusu na poslednú chvíľu. Hlavné bolo to, že to nakoniec dokázal a on si to uvedomoval. Kolkokrát si my,

ktorí si myslíme o sebe, že sme duševne aj telesne zdraví, povzdychneme: „Pán Boh nás tresce!“ Nie, on nás vychováva, aby sme boli lepšími. Radko je iný ako my a zdá sa, že pochopil už v tých najjednoduchších veciach, ako nás Boh miluje.

Myslime na to, že Boh nás má rád, veď nám poslal svojho Syna, aby nám pomohol. Vždy nám pomáha, len mu dôverujme!

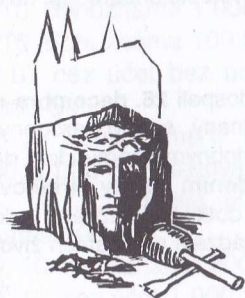
Pre dnešok sa s vami lúčim básničkou od Radka:

VĎAKA

*Prosím ťa dnes, ó môj Pane,
nedaj mi zablúdiť,
nedele som v tvojom chráme,
chcem sa s tebou poučiť.*

*Ďakujem za slniečka jas,
že nám zemičku ožiaruje,
a za ten svet plný krás,
čo nás každý deň obdaruje!*

Radko

P.S. Na začiatku básnickej zbierky, ktorú Radko napísal, je uvedené jeho vlastnými slovami:

„Narodil som sa 13. septembra 1976 v Partizánskom. Celé svoje detské roky som prežil chodením po doktoroch a po liečeniach. Za môj drahocenný život ďakujem mojim rodičom, ktorí zápasili o moje zdravie. Zároveň ďakujem aj Pánu Bohu, že im dal pomocnú ruku...“

Nie je svätý, je to mladý chlapec a dôveruje Pánu Bohu, dôverujme aj my ostatní!

Branislav Bullo

POZOR! ČAKÁ NÁS SÚŤAŽ!

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM:

JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ

Na **Sviatok Narodenia Pána 25. decembra** bola vo farskom kostole **sv. Bartolomeja** jasličková pobožnosť. Po modlitbe a privítaní detí a rodičov dp. dekanom Jánom Bednárom prišla medzi nás sestra Františka a predstavila účinkujúcich. Deti pod vedením pani učiteľky Tonky Krškovej a tiež zo ZŠ Rastislavovej a Dobšinského mali dojemné a milé stretnutie pri jasličkách. Koledy, vinše, piesne, ozdobovanie stromčeka - všetko akoby maľované, doplnené vystúpením Bartolomejčiat sa nieslo v radostnej udalosti narodenia malého Ježiška. „Zvestujeme dobrú novinu, Ježiš chce každú rodinu.“ Tak znela jedna z kolied, ktorou sa nám prišli predstaviť koledovníci z Dobrej noviny pod vedením Moniky Ivanišovej a s ďalšími skupinkami navštívili rodiny v našom meste. Spolu vykoledovali pre deti Afriky sumu 21 050 Sk. Nakoniec boli účinkujúci a deti, ktoré si počas celého adventu vyfarbovali svoje kalendáre, dp. dekanom odmenení.

K. T.

Podobnú krásu zo stretnutia pri jasličkách si odniesli deti i dospelí **26. decembra na sviatok sv. Štefana z piaristického kláštora**. Celý zaplnený, s novonarodeným Ježiškom v jasličkách, prekrásnymi koledami i vinšami s hudobným doprovodom detí a mládeže zo súboru **Malý Vtáčnik z Prievidze pod vedením Elišky Hrbíkovej a Ivetky Pršovej**, umocnili dojemné stretnutie. Ich koledy sa dotkli isto každého srdca a my im môžeme iba popriať, aby ich láska Jezuliatka sprevádzala na cestách života a hlavne pri speve a tanci.

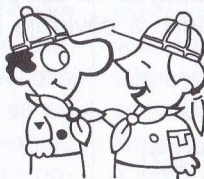
A.

SKAUT JE VESELÝ A ROZVÁŽNY

/Ôsmy zákon skautov/

Potvrdilo sa to i 6. decembra, keď sa z klubovne u piaristov ozýval spev, rozjarený smiech a struny gitary. Stretli sa tu prievidzské včielky, vlčatá, skauti, aj z Nitrianskeho Pravna, roveri a rodičia tých najmenších. Keďže v tento deň bolo sv. Mikuláša a chodil s darčekom všade, kde sú deti, nedalo mu, aby sa pri tej veselej chase nezastavil. Priviedol si na pomoc krásnych anjelov a neposedného

čerta. Mikuláš otvoril svoje vrece a pre každého, od najmenšieho po najväčšieho tam mal ručne vyrobený darček. Obdarovaní boli všetci. Potom predviedli svoj program. Rodičia si tiež spolu s anjelom - muzikantom /páter Ján Hríb/ z chuti zaspievali. Čo dokážu, museli predviesť aj anjeli a čert s Mikulášom. Deti sa s ním ťažko lúčili, ale sľúbil, že o rok prídje znova.

M. Melicherčíková

ŠTEDRÍ DARCOVIA NA NOVÝ KOSTOL

Vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať **59 štedrým darcom**, ktorí v čase od **7. septembra 1998 do 2. decembra 1998** prispeli poštovými poukázkami alebo priamo zo svojho účtu celkovou sumou **82 972 Sk na nový kostol v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky**.

- 7. 9. Bohuznáma 100 a 500 Sk
- 9. 9. OZ 2 000 Sk
- 22. 9. cez účet 150 Sk, Bohuznáma/y/ 100 a 500 Sk
- 25. 9. Dôchodca 500 Sk
- 29. 9. Rod. Niklová 1 000 Sk a Bohuznáma 1 000 Sk
- 2. 10. Bohuznáma 500 Sk
- 6. 10. Bohuznáma 1 000 Sk
- 8. 10. Bohuznáma 100 Sk
- 9. 10. cez účet bez adresy a mena 2 000 Sk
- 12. 10. Bohuznáma/y/ 100, 100, 200, 200, 1 000 Sk, Pilátová Anna 500 Sk
- 15. 10. R. Zimová 600 Sk, Bohuznáma 200 Sk
- 19. 10. Bohuznáma 200 Sk
- 20. 10. cez účet 1 000 Sk
- 21. 10. Bohuznáma 500 Sk
- 22. 10. cez účet 150 Sk
- 23. 10. Bohuznáma 100 Sk, ŠZ 1 000 Sk
- 27. 10. Bohuznáma/y/ 200, 500 a 1 000 SK
- 29. 10. cez účet 10 000 Sk
- 30. 10. Bohuznáma 500 Sk
- 2. 11. Bohuznáma 500 Sk
- 3. 11. Bohuznáma 300, 1 000 a 1 000 Sk
- 9. 11. R. B. 500 Sk, Bohuznáma 500 a 5 000 Sk
- 10. 11. Rodina KÁ 2 000 Sk a Bohuznáma 2 000 Sk

- 11. 11. Bohuznáma 200 Sk
- 12. 11. cez účet 100 Sk
- 13. 11. Rodina Horvátová 500 Sk
- 17. 11. Bohuznáma/y/ 200 a 500 Sk
- 18. 11. Bohuznáma rodina 500 Sk
- 19. 11. Bohuznáma 500 Sk
- 21. 11. Alžbeta Lencešová, Gorkého 29/6, PA 1 000 SK
- 22. 11. KV. 5 000 Sk, cez účet 150 Sk
- 23. 11. Š + M 1 500 Sk a Bohuznáma 500 Sk
- 24. 11. Bohuznáma 7 000 Sk
- 25. 11. cez účet 1 000 Sk, Bohuznáma 500 Sk
- 1. 12. Bohuznáma 300 Sk
- 2. 12. Bohuznáma 1 000 Sk a 22 222 Sk.

Celkove sme za rok 1998 v časopise Bartolomej podakovali 310 darcom za sumu **367 512 Sk**. Za každý milodar na výstavbu **nového kostola sv. Terezky z Lisieux - Učiteľky Cirkvi na sídlisku Zapotôčky**, ktorý pošlete poštovou poukázkou /nájdete ju vo farskom kostole na zadných laviciach/ alebo priamo na účet **AG banka a. s., pobočka Prievidza, č. ú. 1953-364/6900** už vopred vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať. V aprílovom čísle 1999 uvidíme všetkých nových štedrých darcov podľa dohodnutých informácií na zadnej strane poukázky.

Ján Bednár, dekan

MOJE PRVOTINY:

KOSTOLÍK

Už nastal vysviacky deň,
kde Večný bliká jak pochodeň.
Ten deň do kroniky sa vryje,
že v kostole už živý Boh žije.
Do pamäti ľudí zachovajú sa slová,
keď ich žehнала ruka biskupova.
Veď Boh pokoja tu prebýva
a človek môže začať zasa odznova.
Vypočuje ťa a to hneď, len pri ňom
nájdeš na problém odpoveď.
Tu vedľa, Bojnické kúpele liečia telá,
ale duša bez Boha ti je nemá.
Nech neviažu ťa žiadne city, vaše, žiadne
mená,
tak človeče vzhop sa, hľadaj pokoj,
veď svet ti ho nedá.
Kde ho nájdeš, kde počuješ jeho slová?
No predsa tu, kde ON prebýva, tu je doma.

Ticho sedieť, meditovať jeho slová.
Do jeho rúk vložiť syna dcéru, rodinu celú.
Rozhovorom prosiť o pevnú vieru.
Kto sa vie modliť, nech modlí sa.
Kto vie spievať, nech spieva.
A kto nevie, nech ticho sedí a vníma
veľkosť a tichosť pokoja.
Tu naplní sa tvoja duša a pretekáť
bude ako plná čaša.
Radosť ťa zaplaví a úsmev to prezradí.
Už nie si sám vo svojom bóli,
už sa podriadiš Pánovej vôli.
A povieš slová - odpúšťam, Pane,
nech sa tvoja vôľa stane.
A tu pokoj nastane tvojej duše,
tvojho tela.

Marta L.

/Báseň napísaná pri príležitosti vysviacky kostolíka v Opatovciach n/Nitrou/

VIETE O TOM, ŽE:

Dňa **19.1.1999 o 18.00 h.** - prvýkrát v novom roku sa mladí stretnú pri svätej omši na Zámku v Bojniciach.

O dva dni neskôr - **21.1.1999** bude **TAIZÉ** adorácia mládeže vo farskom kostole.

Každú sobotu o 18.00 h. je vo farskom kostole mládežnícka sv. omša, pri ktorej sa bude celý rok systematicky preberať katechizmus katolíckej cirkvi podľa najnovšieho vydania Katechizmu. Knihu si môžete zakúpiť v predajniach Spolku sv. Vojtecha za 120 Sk.

VESELO A VÁŽNE:

VÁŽNE

Božia milosť nech je po celý tento rok stále s vami.

Nohami kráčajte po zemi, ale srdcom buďte v nebi.

Keď chceme, aby naše duchovné a hmotné záujmy prospievali, starajme sa predovšetkým o to, aby prospievali záujmy Božie a dobročinne podporujme duchovné a mravné dobro bližného.

/Don Bosco/

VESELO

Pán Perut si kúpval špeciálne lyžiarske topánky.

- Toto sú výborné topánky na zjazd! - odporúča mu predavačka.

- Dajte s nimi pokoj! - odpovedá pán Perut. - Ja chcem topánky, aby som sa v nich dostal aj na svah. Nebudem sa predsa na každom kopci prezúvať!

- Máte rada sneh, pani Kucháriková?

- Aby som pravdu povedala, milšia mi je šlahačka ...

Prpravil E. Ochat

TAJNIČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

1. Začiatok. 2. Staviteľ Archy.
 3. Druhý archanjel. 4. Adamova manželka. 5. Boh je ...
 6. Posol. 7. Slovenský kňaz /priekopník bezdrôtovej telegrafie/.
 8. Starozákonná biblická kniha /ženské meno/.
 9. Prostriedok evanjelizácie. 10. Nástroj na šitie. 11. Meno Konštantína. 12. Slovenské mesto.

Riešenie nám pošlite do 20. januára na našu adresu alebo lístok vhodte do schránky s označením Bartolomej. Z odpovedí vylosujeme troch šťastlivcov 7. februára na detskej sv. omši o 10.30 h. Teší sa na vás *Kvetka*

BARTOLOMEJ - časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Návrh grafického spracovania: Mária Melicherčíková. Náklady na tlač: cca 6,- Sk. Tlač: **PATRIA I, spol. s r. o. Prievidza**. Tlač je registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

AKATIST K BOHORODIČKE

K. Tebe Bohorodička, mocná vládkyňa, spievame víťaznú pieseň. Vyslobodila si nás od zlého, preto ti vrúčne ďakujeme, hoci sme len nehodní služobníci. Ty si nepremožiteľná, zbav nás všetkých bied, aby sme ti mohli spievať:

Raduj sa panenská Nevesta!

L. Raduj sa panenská Nevesta!

K. Z neba bol poslaný archanjel, aby Matke Boha povedal: „Raduj sa!“

A keď videl, že ty, Pane, po jeho slovách berieš na seba ľudské telo, v údive stál a takto ju pozdravil:

L. Raduj sa, lebo skrze teba k nám radosť prichádza!

Raduj sa, lebo skrze teba pominie prekliatie.

Raduj sa, lebo si pozdvihla padnutého Adama!

Raduj sa, lebo si zotrela slzy Evine!

Raduj sa, ľudskému rozumu nepochopiteľná výšina!

Raduj sa hlbina, ktorú nepreniknú ani oči anjelské!

Raduj sa nádherný trón kráľovský!

Raduj sa, lebo si v živote nosila Stvoriteľa vesmíru!

Raduj sa zvonica, ktorá nám východ Slnka zvestuje!

Raduj sa lono, v ktorom sám Boh prebýval!

Raduj sa, lebo skrze teba sa obnovuje všetko stvorenie!

Raduj sa, lebo skrze teba sa Stvoriteľovi klaniame!

Raduj sa panenská Nevesta!